

Ziemassvētku dziesmas

Zvaniņš skan

Mežus pārklāj sniegs
Lāčiem ziemas miegs
Gaiss tik skanīgs salts
Viss tik tīrs un balts

Tālu ziemeļos
Pārslu puteņos
Tur kur slejas kupenas
Tur zvani iešķindas!!!

piedz.

Zvaniņš skan
zvaniņš skan
Ziemassvētki brauc
Dāvanas būs tev un man
Visi bērni sauc (hey) 2x

Te no ziemeļiem
Pāri klajumiem
Zvaigžņu staru šķilts
Rodas gaismas tilts

Un no tālienes
Vēsma skaņas nes
Briežu vilktas tuvojas
Tur sapņu kamanas

piedz.

Zvaniņš skan
zvaniņš skan
Ziemassvētki brauc
Dāvanas būs tev un man
Visi bērni sauc (hey) 2x

Circeniša Ziemassvētki

Dzied circenītis aizkrāsnē.
Nāc, puisīt, mātei azotē.
Ak neprasi! Nav maizītes,
Skat, skat tur laukā zvaigznītes! 3x

Lai citiem riekstiņš, pīrādziņš
Mums, lūk, tur logā mēnestiņš,
Tāds mīļš balts, apaļš mēnestiņš,
Tik spoži citiem nespīd viņš. 3x

Beidz raudāt, dēliņ, rimsti nu,
Es tev ko jauku stāstīšu:
Mēs runci ratos iejūgsim,
Uz mēnestiņu nobrauksim. 3x

Tur būs tev spožas spēlītes,
Būs runcim zelta pelītes.
Tev iedos sidrab šautnīti
Un vēl ar zelta gailīti. 3x

Pie sāniem būs tev zobentiņš
Un sarkans karodziņš
Miedz puisīt mātei azotē
Kā circenītis aizkrāsnē! 3x

Uzsnīga sniedziņš balts

Uzsnīga sniedziņš balts,
Smalks kā vissmalkākie milti.
Uzsnīga sniedziņš balts,
Un zemei palika silti.

Piedziedājums 2x

Vienmēr uz pasaules kāds,
Kuram bez tevis ir auksti.
Un pat aiz pasaules vēl,
Vajag ar siltu plaukstu.

Saule kad miegu guļ,
Mēness kad staigā pa parku.
Spuldzes kā actiņas spīd,
Un pat vēl izdzēstas sargā.

Piedziedājums 2x

Pelnrušķīt, laiks ir laiks,
Ceļš tavs drīz vedīs uz pili.
Paciet vēl grambas šīs,
Drīzi nāks mākoņi zili.

Ja tevi nemīl neviens,
Tev taču ir ko mīlēt.
Labajā nosprūst naidis,
Kā bulta ozola zīlē.

Piedziedājums 2x

Vienmēr uz pasaules kāds,
Kuram bez tevis ir auksti.
Un pat aiz pasaules vēl,
Vajag ar siltu plaukstu.

Ak, eglīte, ak eglīte

Ak, eglīte, ak, eglīte,
Tu pastāvīga esi -
Tu zaļo ziemas aukstumā
Tāpat kā vasr's karstumā.
Ak eglīte, ak eglīte,
Tu pastāvīga esi.

Ak, eglīte, ak, eglīte,
Tu manim patikt vari.
No Ziemassvētku eglītes
Man spīd daudz gaišas svecītes.
Ak eglīte, ak eglīte,
Tu manim patikt vari.

Ak, eglīte, ak, eglīte,
Tavs apģērbs man ko māca -
Pastāvība un cerība
Dod spēku skumjā nestundā.
Ak eglīte, ak eglīte,
Tavs apģērbs man ko māca.

Ak, eglīte, ak, eglīte,
Cik skaista tu gan esi.
Tu grezno pilis, būdiņas,
Nes visur mieru, liksmību.
Ak eglīte, ak eglīte,
Cik skaista tu gan esi.

Eglīte

Reiz mežā dzima eglīte
Un mežā auga tā
Tik slaida, skaista, zaļoksna
Bij ziemā, vasarā.

Dzied dziesmu viņai putenis
Un miegā ieaijā,
Sals sniega segā satinis,
Lai nenosaltu tā.

Zem eglītes mazs zaķītis
Kaut bailīgs draiskuļo,
Un dažu brīdi dusmīgs vilks
Tai garām aizcilpo.

Klau, sniegs kā dzied zem ragavām
Pa meža biezokņiem
Tur zirdziņš kājām pinkainām
Skrien sīkiem riksīšiem.

Velk ragaviņas bērītis,
Sēž iekšā vectētiņš,
Mums eglīti ir nocirtis
Līdz pašai saknei viņš.

Tu uzposta un greznota
Pie mums nu esi te,
Cik daudz, daudz prieka mazajiem
Tu nesi, eglīte.

Labā slava Sniedziņam

Labā slava sniedziņam -
Netrūkst ziemā draugu tam.
Un pat sniega vīram prieks,
Ja tam apkārt zaigo sniegs.

Rudzu asniņš priecājas,
Silti, silti ietinas -
Kas vairs viņu traucēt drīkst?
Lauku sargā sniedziņš mīksts.

Labā slava sniedziņam -
Netrūkst ziemā draugu tam.
Un pat sniega vīram prieks,
Ja tam apkārt zaigo sniegs.

Ābelīte zarus liec:
- Vējiņ, mani neaiztīc!
Manos zarus sniedziņš kluss
Auklē jaunus pumpurus.

Labā slava sniedziņam -
Netrūkst ziemā draugu tam.
Visi, visi gaida to,
Visus sniedziņš ielīksmo.

Jūs, bērniņi, nāciet

Jūs, bērniņi, nāciet ar priecīgu prāt'
Pie silītes Betlēmē visi nu klāt!
To prieku ik viens lai nu sirsniņā jūt,
Ka debesu Tēvs savu Dēlu mums sūt'.

Ak, eita tur kūtī pie silītes ar'.
Pie svecītes gaismiņas skatīties var,
Kā autiņi tīti tur bērniņu sedz,
Par eņģeļiem jaukāku guļot to redz.

Tur guļ viņš, ak, bērni, uz salmiem un sien'.
To Jāzeps un Marija skata arvien,
Tur ganiņi ienāk, un ceļos tie krīt,
Un gaisā dzied eņģeļi: "Dievs pie jums mīt."

Ak metaties ceļos kā ganiņi jūs,
Un salieciet rociņas, pateikties būs!
Un līksmojiet priecīgi eņģeļiem līdz:
"Mēs mīlējam tevi, kas autiņos tīts!"

Ko dosim mēs, bērni, ko dāvāsim tev?
Ak, saņem mūs pašus par dāvanu sev!
Tu negribi mantas, ko pasaulē rod,
Bet sirdi it šķīstu, kas godu Tev dod.

Svētki ledus pilī

Dim, dim, dim,
Dim, dim, dim,
Lieli svētki Ziemelim!
Visur ledus! Visur sniegs!
Tāpēc pilī valda prieks.
Dim, dim, dim,
Dim, dim, dim,
Lieli svētki Ziemelim!

Sarmu Sals nu uzlūgt nāk,
Abi strauju deju sāk.
Sniega vīri, liels vai mazs,
Dejas taktī mīņājas.
Dim, dim, dim,
Dim, dim, dim,
Lieli svētki Ziemelim!

Lauska dēls nu polku lec,
Viesis viņš te nav(a) rets -
Pati Ziema dej ar to,
Sniega saktas vizuļo!
Dim, dim, dim,
Dim, dim, dim,
Lieli svētki Ziemelim!

Dim, dim, dim,
Dim, dim, dim,
Lieli svētki Ziemelim!

Visur ledus! Visur sniegs!
Tāpēc pilī valda prieks.
Dim, dim, dim,
Dim, dim, dim,
Lieli svētki Ziemelim!

Balts sniedziņš snieg uz skujiņām

Balts sniedziņš snieg uz skujiņām
Un maigi dziedot pulksten's skan.
Mirdz šur tur ciemos ugunis
Un sirds tā laimīgi pukst man.

Man ir it kā, kad paceltos
Gars augstumos, kur debess telts
Ir pulcējusi eņģeļus,
Kur āres spīd kā spožais zelts.

Es saprotu, es sajūtu,
Ka šeit uz zemes spodrība.
Tas augstākais, ko mums var dot
Un skaidram būt ir godība.

Ai, māmiņa, cik laba tu,
Tu mani baltu mazgāji,
No acīm skūpstot asaras
Man svētku drānas uztērpi.

Ai, māmiņa, vai mūžīgi
Es varēšu tāds skaidrs būt,
Jeb vai būs liktens nolēmis
Man citādam virs zemes kļūt?

Balts sniedziņš snieg uz skujiņām
Un maigi dziedot pulksten's skan
Mirdz šur tur ciemos ugunis
Un sirds pukst aplaimota man.